

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง สถานะของกองทุนเพื่อการพัฒนาการตรวจเงินแผ่นดิน
ตามพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๕๘

กรมบัญชีกลางได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๒/๔๙๐๒๙ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปลงความได้ว่า คณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียนได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๕๘ เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาร่างประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียน เรื่อง รายชื่อหน่วยงานอื่นของรัฐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ร่างประกาศฯ) ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๕ เห็นชอบในหลักการร่างประกาศฯ และให้ส่งคณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายและร่างอนุบัญญัติที่เสนอคณะรัฐมนตรีตรวจพิจารณา โดยให้ความเห็นของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ไปประกอบการพิจารณาด้วย ซึ่ง สตง. มีความเห็นว่าไม่ควรกำหนดให้ สตง. เป็นหน่วยงานของรัฐตามบทนิยามคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ จึงไม่เห็นด้วยกับร่างประกาศฯ โดย สตง. มีความเห็น ดังนี้

๑. กองทุนเพื่อการพัฒนาการตรวจเงินแผ่นดิน (กองทุนฯ) ไม่ได้มีหลักการและเจตนารมณ์ตามพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ จึงไม่ใช่และไม่อยู่ในบทนิยามคำว่า “ทุนหมุนเวียน” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ

๒. กองทุนฯ จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายที่บัญญัติไว้เป็นการเฉพาะซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ จึงได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๖๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงไม่ต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ และที่คณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียนประกาศกำหนด

๓. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๑ มีบทบัญญัติสำหรับกองทุนฯ โดยครอบคลุมและครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ที่กำหนดในพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ ตลอดจนประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียนแล้ว สำหรับบทบัญญัติบางเรื่องที่ไม่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดินฯ เช่น ไม่มีโครงสร้างและไม่มีกระทำการเกี่ยวกับผู้บริหารทุนหมุนเวียน พนักงาน และลูกจ้างระบบการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียน การรวมหรือยุบเลิกทุนหมุนเวียน เป็นต้น ไม่สามารถใช้บังคับและดำเนินการตามที่พระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ บัญญัติได้

๔. ไม่มีเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องประกาศให้ สตง. เป็นหน่วยงานของรัฐตามบทนิยามคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ

ต่อมาสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๑๘๔๓๓ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแจ้งว่า คณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายและร่างอนุบัญญัติที่เสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๓ ได้ตรวจพิจารณาร่างประกาศฯ เสร็จแล้ว โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมคำปรารภและแก้ไขถ้อยคำ เพื่อให้มีความชัดเจนและเป็นไปตามแบบร่างกฎหมาย โดยกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) กระทรวงพลังงาน (สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง) สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม และสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกได้ยืนยันให้ความเห็นชอบร่างประกาศฯ ที่แก้ไขแล้ว ยกเว้น สตง. ที่ยืนยันความเห็น ๔ ประเด็นว่า ไม่ควรกำหนดให้ สตง. ต้องเข้าเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ จึงไม่เห็นด้วยกับร่างประกาศฯ อย่างไรก็ตามก็ดี คณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียนในคราวการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ได้พิจารณาความเห็นทั้ง ๔ ประเด็น ของ สตง. และยืนยันตามร่างประกาศฯ แล้ว ดังนั้น จึงขอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังลงนามในร่างประกาศฯ เพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไป

กรมบัญชีกลางในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียนได้นำประเด็นความเห็นของ สตง. ประชุมหารือร่วมกับผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๕ อีกครั้ง ซึ่งผลการประชุมสรุปได้ว่า สตง. ยังคงยืนยันไม่ควรกำหนดให้ สตง. เป็นหน่วยงานของรัฐ ตามบทนิยามคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนและรอบคอบในประเด็นข้อกฎหมายระหว่าง สตง. และคณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในฐานะประธานกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียน จึงมอบหมายให้กรมบัญชีกลางหารือมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในประเด็นดังต่อไปนี้

๑. กองทุนฯ เป็น “ทุนหมุนเวียน” ตามพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ หรือไม่
๒. กองทุนฯ ต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ พระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวนเงินสะสมสูงสุด และการนำทุนหรือผลกำไรส่วนเกินของทุนหมุนเวียนส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และที่คณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียนประกาศกำหนดหรือไม่
๓. สตง. เป็นหน่วยงานของรัฐตามบทนิยามคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๒) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมบัญชีกลาง โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) และผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่ามีประเด็นปัญหาที่จะต้องพิจารณารวมสามประเด็น และมีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กองทุนเพื่อการพัฒนาการตรวจเงินแผ่นดินเป็น “ทุนหมุนเวียน” ตามพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่ เห็นว่า เมื่อพิจารณาบทนิยามคำว่า “ทุนหมุนเวียน” ตามมาตรา ๔^๑ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ ที่บัญญัติให้ทุนหมุนเวียน หมายความว่า กองทุน กองทุนหมุนเวียน เงินทุน เงินทุนหมุนเวียน ทุนหรือทุนหมุนเวียน

^๑มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ทุนหมุนเวียน” หมายความว่า กองทุน กองทุนหมุนเวียน เงินทุน เงินทุนหมุนเวียน ทุน หรือทุนหมุนเวียน ที่ตั้งขึ้นเพื่อกิจการที่อนุญาตให้นำรายรับสมทบทุนไว้ใช้จ่ายได้ โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ที่ตั้งขึ้นเพื่อกิจการที่อนุญาตให้นำรายรับสมทบทุนไว้ใช้จ่ายได้โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และมาตรา ๗๘^๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่กำหนดให้มีกองทุนเพื่อการพัฒนาการตรวจเงินแผ่นดิน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายในการสนับสนุนและพัฒนาการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อให้การตรวจเงินแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับมาตรา ๗๙^๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดินฯ อนุญาตให้กองทุนเพื่อการพัฒนาการตรวจเงินแผ่นดินประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินที่เป็นรายได้ของกองทุน โดยเงินและทรัพย์สินของกองทุนดังกล่าวไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน กรณีจึงเห็นได้ว่า กองทุนเพื่อการพัฒนาการตรวจเงินแผ่นดินเป็นกองทุนที่ได้จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่จัดตั้ง โดยรายรับของกองทุนได้รับอนุญาตให้นำมาสมทบทุนไว้ใช้จ่ายได้ ดังนั้น กองทุนเพื่อการพัฒนาการตรวจเงินแผ่นดินจึงเป็นทุนหมุนเวียนตามความหมายของบทนิยามคำว่า “ทุนหมุนเวียน” ตามพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ โดยเป็นทุนหมุนเวียนที่จัดตั้งขึ้นใน สตง. และมีได้มีสถานะเป็นนิติบุคคล ทั้งนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยมีความเห็นในทำนองเดียวกันไว้ในเรื่องเสร็จที่ ๑๓๓๗/๒๕๖๐^๔ และเรื่องเสร็จที่ ๑๑๕๕/๒๕๖๒^๕

ประเด็นที่สอง คณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียนโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้ สตง. เป็น “หน่วยงานของรัฐ” ตามพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้หรือไม่ เห็นว่า เมื่อพิจารณาบทนิยามคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ตามมาตรา ๔^๖ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ ที่บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐหมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่คณะกรรมการประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบ

^๒มาตรา ๗๘ ให้มีกองทุนเพื่อการพัฒนาการตรวจเงินแผ่นดินในสำนักงานกองทุนหนึ่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายในการสนับสนุนและพัฒนาการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อให้การตรวจเงินแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

^๓มาตรา ๗๙ กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

(๑) เงินที่ได้รับโอนมาตามมาตรา ๑๑๒

(๒) รายได้จากค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานของสำนักงาน

(๓) เงินรายได้ตามมาตรา ๗๐ (๑) ที่ดำเนินการแล้วมีเหลือจ่ายในแต่ละปีงบประมาณ

(๔) เงินหรือทรัพย์สินอื่นใดที่มีผู้บริจาคให้กองทุน

(๕) ดอกผลหรือผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

เงินและทรัพย์สินของกองทุนตามวรรคหนึ่งไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

^๔บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การนำเงินกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๓/๓๒๙ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๕บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง สถานะของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ตามพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๕๘ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๔/๓๑๘ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๒ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๖มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่คณะกรรมการประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

ฯลฯ

ฯลฯ

ของคณะรัฐมนตรี จะเห็นได้ว่า หน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ อาจจำแนกได้เป็นสองกลุ่ม **กลุ่มที่หนึ่ง** หน่วยงานของรัฐที่เป็นกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม และส่วนราชการสังกัดรัฐสภา หน่วยงานของรัฐในกลุ่มนี้จะถือเป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ โดยผลของกฎหมาย **กลุ่มที่สอง** หน่วยงานอื่นของรัฐ เช่น หน่วยงานของรัฐที่มีสถานะเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน โดยหน่วยงานในกลุ่มนี้ยังไม่เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ จนกว่าคณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียนโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ เมื่อ สตง. ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีทุนหมุนเวียนมีสถานะเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีฐานะเป็นนิติบุคคล ตามมาตรา ๕๘^๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดินฯ กรณีจึงมิได้อยู่ในความหมายของบทนิยามคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ตามมาตรา ๔^๘ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ อีกทั้งมิได้เป็นหน่วยงานของรัฐตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียนเรื่อง รายชื่อหน่วยงานอื่นของรัฐ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังนั้น สตง. จึงยังมิใช่หน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ

ส่วนการที่คณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียนโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะมีอำนาจประกาศกำหนดให้ สตง. เป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ หรือไม่นั้น เห็นว่า เมื่อกองทุนเพื่อการพัฒนาการตรวจเงินแผ่นดินเป็นทุนหมุนเวียนตามพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ และ สตง. เป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีฐานะเป็นนิติบุคคล ตามมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดินฯ คณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียนโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีย่อมมีอำนาจประกาศกำหนดให้ สตง. เป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ ได้ สำหรับปัญหาว่าสมควรที่คณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียนโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้ สตง. เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติดังกล่าวหรือไม่นั้น มิใช่ปัญหาข้อกฎหมายหากเป็นเรื่องทางนโยบายที่คณะกรรมการกฤษฎีกาไม่อาจพิจารณาให้ได้

ประเด็นที่สาม กองทุนเพื่อการพัฒนาการตรวจเงินแผ่นดินจะต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่ อย่างไร เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยในประเด็นที่หนึ่งและประเด็นที่สองแล้วว่า กองทุนเพื่อการพัฒนาการตรวจเงินแผ่นดินเป็นทุนหมุนเวียนตามพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ แต่โดยที่กองทุนเพื่อการพัฒนาการตรวจเงินแผ่นดินไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล และจัดตั้งขึ้นใน สตง. การดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ ของกองทุนเพื่อการพัฒนาการตรวจเงินแผ่นดินจึงต้องดำเนินการโดย สตง. ในฐานะหน่วยงานที่มีทุนหมุนเวียน แต่โดยที่ สตง. ยังมิได้เป็นหน่วยงานของรัฐตามบทนิยามคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ตามพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ ดังนั้น การดำเนินงานของกองทุน

^๗มาตรา ๕๘ ให้มีสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีฐานะเป็นนิติบุคคล และอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของผู้ว่าการ

ให้สำนักงานทำหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการ

^๘โปรดดูเชิงอรรถที่ ๖, ข้างต้น

เพื่อการพัฒนาการตรวจเงินแผ่นดิน โดย สดง. จึงยังไม่อยู่ในบังคับที่จะต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ

อนึ่ง หากคณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียนโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีได้ประกาศกำหนดให้ สดง. เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ แล้ว การดำเนินงานของกองทุนเพื่อการพัฒนาการตรวจเงินแผ่นดินก็ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕^๙ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ ประกอบกับมาตรา ๖๓^{๑๐} วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยเรื่องใดที่มีบทบัญญัติกำหนดไว้เป็นการเฉพาะในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๑ การดำเนินการเกี่ยวกับกองทุนเพื่อการพัฒนาการตรวจเงินแผ่นดินย่อมต้องดำเนินการไปตามกฎหมายนั้น ส่วนเรื่องใดที่ไม่มีบทบัญญัติกำหนดไว้ การดำเนินการในเรื่องนั้นยังคงต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ ทั้งนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยมีความเห็นในทำนองเดียวกันไว้ในเรื่องเสร็จที่ ๑๑๕๕/๒๕๖๒^{๑๑}

(นายปรกรณ์ นิลประพันธ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

“มาตรา ๕ ทุนหมุนเวียนใดที่มีกฎหมายกำหนดบทบัญญัติในเรื่องใดไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ให้การดำเนินงานของทุนหมุนเวียนนั้นเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายมิได้บัญญัติไว้ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับ

^{๑๐}มาตรา ๖๓ การจัดตั้งทุนหมุนเวียนให้กระทำได้แต่โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเท่านั้น โดยต้องมีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งที่ชัดเจนและเป็นกรณีที่เป็นกิจกรรมที่หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติตามหน้าที่เพื่อสาธารณประโยชน์ หรือเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม และเหมาะสมที่จะอนุญาตให้นำรายรับจากการดำเนินกิจกรรมนั้นสมทบทุนไว้ใช้จ่ายได้ รวมถึงไม่เข้าซ้อนกับทุนหมุนเวียนที่จัดตั้งไว้แล้ว

การขอจัดตั้ง การบริหาร การประเมินผล การรวมหรือยุบเลิกทุนหมุนเวียน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารทุนหมุนเวียน เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

^{๑๑}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น